

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **A. M.**, nar. ..., bytem ..., zastoupené zákonnou zástupkyní M. M., nar. ..., bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2013, sp. zn. ..., č. j. ...

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí č. j. ..., kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně (prostřednictvím zákonné zástupkyně) a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 27. 3. 2013, č. j. ..., kterým rozhodl odejmout příspěvek na péči žalobkyni od 1. 3. 2013.

S rozhodnutím žalovaného žalobkyně nesouhlasila, v žalobě zákonná zástupkyně uvedla, že nesouhlasí s vyhodnocením zdravotního stavu své dcery (žalobkyně), která se léčí pro juvenilní revmatoidní artritidu od 5-ti let svého věku. Dle legislativy platné do 31. 12. 2011 pobírala příspěvek na péči od srpna 2008 do 28. 2. 2013. Od 1. 3. 2013 jí byl příspěvek odebrán s odůvodněním, že není osobou s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, která je závislá na pomoci jiné fyzické osoby. Dle tohoto posudku nezvládá 2 základní životní potřeby a nesplňuje tak požadavek zákona pro vyplácení příspěvku na péči. Žalobkyně je od března léčena biologickou léčbou. Její imunita je po léčbě velice snížena.

Často je nemocná různými infekty. Potřebuje každodenní pomoc pro bolesti kloubů a rehabilitační cvičení. Má omezenou pohyblivost. Jsou dny, kdy nemůže bez pomoci dojít ani na toaletu. Má nařízeny pravidelné kontroly u lékařů. Ve škole má vysokou absenci, zákonná zástupkyně se s ní musí učit doma. Nesmí nosit těžká břemena. Ve škole má individuální vzdělávací program, je zcela osvobozena z tělesné výchovy a má zajištěny dvojí učebnice, na doma a do školy. Zákonná zástupkyně se snaží poskytnout dceři potřebnou péči, ale momentálně jsou bez prostředků a jsou odkázány na půjčky od širší rodiny. Odejmutím příspěvku na péči přišli i o jeho zvýšení ze sociálních důvodů. Proto nemůže zástupkyně dceři poskytnout veškerou dostupnou péči, kterou by potřebovala, např. léčebné plavání, které nehradí zdravotní pojišťovna. Při její dopravě je také odkázána na pomoc širší rodiny, protože nevlastní automobil a doprava veřejnými prostředky není z důvodu biologické léčby a snížené imunity vhodná.

Z těchto důvodů nesouhlasí s rozhodnutím správních orgánů a odejmutí příspěvku na péči pro žalobkyni v celém jeho rozsahu, posouzení zdravotního stavu žalobkyně je chybné a neúplné. Navrhovala proto, aby soud rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí ze dne 29. 7. 2013 zrušil a věc vrátil tomuto orgánu k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dne 15. 11. 2012 zahájil Úřad práce ČR, krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín (dále jen „úřad práce“) řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči pro účastnici řízení A. M., nar. ..., zastoupenou zákonnou zástupkyní, matkou, M. M. Dne 15. 11. 2012 provedl úřad práce sociální šetření. Poté požádal OSSZ Zlín o posouzení zdravotního stavu posuzované pro účely příspěvku na péči, a to s platností k 1. 9. 2012 pro věk od 10-12 let. OSSZ ve svém posudkovém závěru ze dne 22. 1. 2013 uvedla, že posuzovaná nebyla uznána osobou, která se podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon o sociálních službách“), považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona o sociálních službách, vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, nebyla však neschopna zvládat alespoň tři základní životní potřeby. Dle posudku OSSZ posuzovaná nezvládá dvě základní životní potřeby (péče o zdraví, osobní aktivity). OSSZ při posouzení zdravotního stavu posuzované vycházela ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky, dalších odborných lékařských nálezů a sociálního šetření ze dne 15. 11. 2012. Po vypracování posudku úřad práce v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu dal žalobkyni možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči, a to ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne oznámení vyrozumění. Této možnosti žalobkyně využila. Do protokolu uvedla, že se závěrem posudkového lékaře OSSZ nesouhlasí a doložila vlastní vyjádření k námitkám před vydání rozhodnutí a také doložila nové lékařské zprávy (Revmatologická ambulance tj. Pediatrické kliniky Fakultní nemocnice Brno). Ve „vlastním“ vyjádření, které bylo doloženo v protokolu žalobkyně uvádí, že zdravotní stav posuzované není stabilizován, naopak došlo k jeho zhoršení a je jí indikována biologická léčba. Dle žalobkyně nezvládá koupání nebo sprchování, stání, schopnost vydržet stát, chůzi po schodech nahoru a dolů, přemísťování předmětů denní potřeby, podávání a porcování stravy, obutí i zouvání obuvi, čištění nehtů, stříhání nebo pilování nehtů, při ranní ztuhlosti kloubů někdy potřebuje pomoc při vstávání z lůžka, chůze mimo byt zvládá pouze s berlemi, v případě bolesti potřebuje berle i při chůzi po bytě, tyto bolesti se vyskytují i několikrát za týden. V závěru žalobkyně uvádí, že souhlasí s uznáním základní životní potřeby – péče o zdraví – osobní aktivity a žádá o přehodnocení základní životní potřeby – mobilita – stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena.

Úřad práce pak požádal OSSZ o vyjádření se k novým důkazům žalobkyně před vydáním rozhodnutí. Vyjádřením z 28. 2. 2013 OSSZ sdělila úřadu práce, že nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru.

Poté poskytl úřad práce žalobkyni možnost v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči do 5ti pracovních dnů ode dne oznámení vyrozumění. Žalobkyně si vyrozumění převzala 7. 3. 2013, možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí nevyužila.

Úřad práce dne 29. 3. 2013 vydal rozhodnutí č. j. ..., kterým rozhodl odejmout příspěvek na péči od 1. 3. 2013.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, kdy uvedla, že její zdravotní stav není stabilizován, naopak došlo k jeho zhoršení a je jí indikována biologická léčba. Nevládá koupání nebo sprchování, stání, schopnost vydržet stát, chůzi po schodech nahoru a dolů, přemísťování předmětů denní potřeby, podávání a porcování stravy, obutí a zouvání obuvi, čištění nehtů, stříhání nebo pilování nehtů, při ranní ztuhlosti kloubů někdy potřebuje pomoc při vstávání z lůžka, chůzi mimo byt zvládá pouze s berlemi, v případě bolesti potřebuje berle i při chůzi po bytě, tyto bolesti se vyskytují i několikrát za týden, při každé větší zátěži, např. při docházce do školy, kam chodí velmi nepravidelně nebo běžných infektech. K odvolání byla přiložena lékařská zpráva z Revmatologické ambulance, Pediatrické kliniky Fakultní nemocnice Brno.

Žalovaný pak usnesením řízení přerušil a požádal PK MPSV v Brně o posouzení zdravotního stavu žalobkyně ode dne 1. 11. 2012 ke dni aktuálního jednání PK.

25. 6. 2013 obdržel žalovaný posudek o zdravotním stavu posuzované pro účely příspěvku na péči ze dne 21. 6. 2013. PK ve svém výroku a odůvodnění uvedla, že posuzovaná není osobou, která se podle ust. § 8 odst. 1 zákona o sociálních službách, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat alespoň tři základní životní potřeby. Posuzovaná dle posudku nevládá dvě základní životní potřeby, a to péče o zdraví a osobní aktivity.

Poté vyrozuměl žalovaný žalobkyně o pokračování v řízení a vyrozuměl ji o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobkyně možnosti využila, s podklady rozhodnutí se osobně seznámila, obdržela kopii posudku a do protokolu uvedla, že nenavrhuje žádné další důkazy.

Rozhodnutím vydaným dne 30. 7. 2013 pak žalovaný dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalovaný uvedl, že úřad práce rozhodoval na základě posudku vydaného OSSZ dne 22. 1. 2013. Žalovaný napadené rozhodnutí prvoinstančního orgánu přezkoumal a rozhodnutí vydal s využitím posudku posudkové komise ze dne 30. 7. 2013. Žalovaný provedl hodnocení tohoto důkazního prostředku z hlediska úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k závěru, že posudek PK byl vypracován v řádném složení, kdy PK provedla hodnocení základních životních potřeb doložené ze zdravotní a podkladové dokumentace a informacemi uvedenými v odvolání.

Žalobkyně v žalobě uvádí, že posuzovaná má omezenou pohyblivost a jsou dny, kdy nemůže bez pomoci dojít ani na toaletu.

K tomu žalovaný sdělil, že dle posudku o zdravotním stavu posudkové komise je posuzovaná mobilní. U posuzované není dokumentováno těžké postižení funkce končetin ani jiné těžké funkční postižení, z důvodu kterého by měla být neschopna zvládat tuto základní životní potřebu. Posuzovaná má dostatečné pohybové, duševní i smyslové schopnosti, aby mohla být schopna jednotlivé aktivity v rámci této základní životní potřeby zvládat. Chůze je samostatná, bez opory i pomůcek (v případě zhoršení stavu využívala dvě francouzské hole, se kterými také byla schopna samostatné chůze), chůzi do schodů zvládne s přidržením se zábradlí. Při vyšetření v rámci posudkového jednání posuzovaná zvládla stoj na jedné dolní končetině i izolovaně, stoj na patách i špičkách, udělala plný dřep, byla schopna chůze bez opory a pomůcek, bez výrazného omezení rozsahu hybnosti dolních končetin.

Žalobkyně pak ve své žalobě uvádí, že nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného o odejmutí příspěvku na péči a že posudek o zdravotním stavu posuzované je chybný a neúplný.

K této námitce žalovaný uvádí, že rozhodoval na základě stejnopisu posudku, který mu PK poskytla a provedl hodnocení tohoto důkazního prostředku z hlediska úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován PK v řádném složení. Posudková komise provedla hodnocení základních životních potřeb z hlediska doloženého zdravotního stavu i z výsledku sociálního šetření a sdělila, že pro posouzení zdravotního stavu měla dostatek podkladů. Žalovaný proto nemá důvod mít o této skutečnosti pochybnosti.

S ohledem na výše uvedené má žalovaný za to, že rozhodnutí žalovaného je v souladu s hmotným i procesním právem a že odvolací řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno rozhodnutí zrušit.

Na základě výše uvedeného žalovaný navrhoval, aby soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Z připojených správních spisů bylo zjištěno, že 15. 11. 2012 zahájil Úřad práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výši příspěvku na péči A. M., nar. ...

Ve správním spise jsou zaznamenány všechny podklady, ze kterých vycházel jak úřad práce, tak žalovaný při vydání rozhodnutí, když v případě úřadu práce je to záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 15. 11. 2012, a dále pak posouzení zdravotního stavu lékařkou OSSZ Zlín, dále pak v odvolacím řízení byl znovu posuzován zdravotní stav žalobkyně PK MPSV ČR, pracoviště v Brně dne 19. 6. 2013 a rozhodnutí pak Ministerstvo práce a sociálních věcí vydalo 29. 7. 2013.

Z rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí pak vyplývá, že při posuzování zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV vyšla z lékařských zpráv a nálezů, které byly v posudku vyjmenovány, měla k dispozici posouzení lékařem OSSZ i sociální šetření i námitky žalobkyně.

Z odůvodnění rozhodnutí z 29. 7. 2013 vyplývá, že odvolací orgán rozhodoval na základě stejnopisu posudku, který mu PK poskytla a provedl hodnocení tohoto důkazního prostředku z hlediska úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován PK v řádném složení. PK provedla hodnocení základních životních potřeb z hlediska doloženého zdravotního stavu i z výsledku sociálního šetření a sdělila, že pro posouzení zdravotního stavu měla dostatek podkladů. Odvolací orgán, jak uvedl, nemá důvod mít o této skutečnosti pochybnosti. Dále pak uvedl, že odvolacím orgánem byla zástupkyně žalobkyně poskytnuta možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Zástupkyně odvolatelky s odvolatelkou se přišly také osobně s podklady pro vydání rozhodnutí seznámit a zástupkyně byla seznámena s podklady rozhodnutí a obdržela kopii posudku PK.

V závěru uvedeno, že odvolací orgán na základě výsledku posouzení posudkové komise napadené rozhodnutí potvrzuje, zjištěný zdravotní stav odvolatelky neodůvodňuje příspěvek na péči od 1. 3. 2013 poskytovat.

Žaloba důvodná není.

Skutková zjištění a právní posouzení věci soudem.

Jak vyplývá z ustálené judikatury NSS v řízení ve věci příspěvku na péči zásadním důkazem takových řízení je posouzení zdravotního stavu a závislosti posuzované osoby na péči posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (v odvolacím řízení) řízení, na I. stupni pak posudek lékaře OSSZ, v obou případech pak doplněný sociálním šetřením (§ 25, § 26 a § 28 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách).

Pokud jde o posudkové komise, posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí při posouzení zdravotního stavu zpracovává posudek ve formě kvalifikovaného podkladu pro rozhodnutí, v němž je zadokumentován proces pořízení posudku, posudkový závěr a jeho odůvodnění.

Posudek posudkové komise však podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoliv odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, nezbavuje je to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2010, č. j. 6Ads 143/2009 – 60, dále také rozsudek ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3Ads 48/2009 – 104, dostupné na www.nssoud.cz). Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplnosti a přesvědčivosti jejího posouzení zabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudků vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách (které platí jak pro posudek v prvoinstančním, tak i v odvolacím řízení). Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčního vyšetření a výsledek vlastního vyšetření posuzujícího lékaře (srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4Ads 50/2009 – 63, dostupný na www.nssoud.cz). K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které účastník řízení namítá.

Jak vyplývá ze správního spisu, žalovaný se v průběhu odvolacího řízení správně v souladu s ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí, aby tato pro účely přiznání příspěvku na péči posoudila zdravotní stav žalobkyně. PK MPSV přitom postupovala zcela v souladu s ust. § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, když při vypracování posudku vycházela jak z výsledku sociálního šetření, tak ze zdravotního stavu žalobkyně doloženého nálezy ošetřujících lékařů, když samotná žalobkyně byla v průběhu jednání posudkové komise osobně přítomna.

Posudková komise s odkazem na doloženou zdravotní dokumentaci v posudku řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnila závěr, že v případě žalobkyně nejde o osobu do 18 ti let věku, která se podle § 8 odst. 1 zák. č. 108/2006 Sb., v platném znění, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, není však neschopna zvládat alespoň tři základní životní potřeby. Posudek PK MPSV z 19. 6. 2013 tedy naplňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a celistvosti, které vyplývají z judikatury NSS (srov. např. rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4Ads 57/2009 – 53, dostupný na www.nssoud.cz). Jak vyplývá z posudkového zhodnocení, posuzovaná není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat nebo zvládat s pomocí dvě základní životní potřeby, a to péče o zdraví (uznáno z indikace nutností dohledu nad medikací a aplikace biologické léčby pečující osobou) a osobní aktivity (vykonávání aktivit obvyklých věků a prostředí – zapojení se do volnočasových aktivit vyžadujících větší fyzickou námahu – sportovní aktivity).

V posudkovém zhodnocení se posudková komise pak vypořádala řádně s námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, když posudková komise uvedla, že ve zdravotním stavu posuzované není medicínský korelát, z důvodu kterého by posuzovaná měla být neschopna zvládat základní životní potřebu v oblasti mobility – u

posuzované není dokumentováno těžké postižení funkce končetin ani jiné těžké funkční postižení, z důvodu kterého by měla být neschopna zvládat tuto základní životní potřebu, posuzovaná má dostatečné pohybové, duševní i smyslové schopnosti, aby mohla být schopna jednotlivé aktivity v rámci této životní potřeby zvládat. Chůze je samostatná, bez opory i pomůcek (v případě zhoršení zdravotního stavu využívala dvě francouzské hole, se kterými byla ale také schopna samostatné chůze). Chůzi do schodů zvládne s přidržením se zábradlí. Při vyšetření v rámci posudkového jednání zvládla stoj na jedné dolní končetině izolovaně, stoj na patách i špičkách, udělala plný dřep, byla schopna chůze bez opory a pomůcek, bez výrazného omezení rozsahu hybnosti dolních končetin. Pokud jde o stravování, toto také posudková komise neuznala, že nezvládá, neboť dle sociálního šetření stravu nepřichystá, objektivně ale není medicínský důvod pro nezvládnutí – není přítomna duševní porucha, oboustranná praktická ani úplná slepota, funkce horních končetin není omezena, je zachována úchopová schopnost, není přítomna funkční významná porucha, která by bránila naporcování stravy a naservírování stravy. Pokud pak jde o oblékání a obouvání, s ohledem na absenci těžké poruchy funkce horních a dolních končetin, zraku a duševní schopnosti není medicínský důvod pro nezvládnutí výběru vhodného oblečení, oblékání / svlékání, obouvání / zouvání, zdravotně vyhovujícího oblečení / obutí. Pokud pak jde o tělesnou hygienu, dle námitek s koupelí potřebuje pomoc, nezjištěn však medicínský důvod – tj. těžká porucha funkce končetin, ztráta zraku ani duševních kompetencí bránících provedení celkové hygieny. V koupelně se může přidržovat madel, využívat vanové sedátko nebo provádět mytí na sedátku ve sprchovém koutě. Stříhání nehtů se již nehodnotí.

Tyto závěry posudkové komise a žalovaného zcela korespondují s ust. § 9 odst. 5 větou druhou zákona o sociálních službách, podle něhož se funkční schopnosti hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetenci fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Rovněž s ust. § 1 odst. 4 věta první vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách vyplývá, že za neschopnost zvládnutí životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu.

Posudek PK MPSV ČR z 19. 6. 2013 i krajský soud pokládá za posudek úplný, správný a přesvědčivý, se závěry posudku se Ministerstvo práce a sociálních věcí ve svém rozhodnutí vypořádalo.

V tomto směru soud odkazuje ještě na judikát NSS – rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 3. 2011, č. j. 38Ad 46/2010 – 16, dle něhož, ač v řízení o nároku na příspěvek o péči je krajský úřad vázán závěrem posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), je na krajském úřadu, aby posoudil vypovídací hodnotu posudku, neboť je to krajský úřad, kdo v odvolacím řízení o nároku na příspěvek na péči rozhoduje (nyní Ministerstvo práce a sociálních věcí).

Jak soud již uvedl, žalovaný posoudil vypovídající hodnotu posudku, vypořádal se tedy s ním a soud s ohledem na skutečnosti, jež v odůvodnění rozsudku uvedl, dospěl k závěru, že žaloba žalobkyně důvodná není a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení rozhodnutí je odůvodněno ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, náklady řízení jí proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovaného, kromě běžné úřední činnosti mu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9. července 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Marie Šeregelyová